

Život farností 3

občasník pro farnosti Valašské Meziříčí, Lešná a Branky březen 2006

Věčnost uprostřed času

Co je to čas? Obecně známá a pro dnešní dobu charakteristická odpověď na tuto otázku říká, že čas jsou peníze. Je tomu skutečně tak? Byl nám čas dán jenom proto, abychom ho proměňovali na peníze a ty pak na moc nebo na požitky? Co je smyslem času a jak s ním máme zacházet? Odpověď na tyto otázky nabízí život Ježíšův.

Ježíš přijímá čas od svého Otce. Ví, že patří k lidskému životu. Nechápe ho ovšem jako pouhou prázdnou nádobu, již on sám naplní tím, čím se mu líbí. Využívá ho vždy v souladu s úkolem, který přijímá od Otce. Ježíš zná proroky a ví, že hovoří o něm. Je si vědom, že existuje hodina, které se nevyhne. V ní svým utrpením a smrtí zvítězí a bude oslaven. Jeho hodina je zároveň hodinou Otcovou. Nechce nad ní mít moc, nechce vědět, kdy nastane, ale je na ni připraven. Učí v chrámě a nikdo se ho neodvážil dotknout, protože tato hodina ještě nepřišla (Jan 8, 20). Nadejde, jakmile to Otec dopustí. Postačí, že on ví, kdy to bude. Díky této dobrovolně zvolené neznalosti je Syn naprosto otevřen Otcovi a je na něm zcela závislý. U Ježíše nenajdeme ani stopy touhy zvědavě proniknout do budoucnosti. Na otázky týkající se jeho druhého příchodu odpovídá, že „o tomto dni a o té hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec“ (Mk 13, 32, Mt 24, 26). Nový zákon na mnoha místech s velkou naléhavostí hovoří o trpělivosti. Jde o to čekat, bdít a být připraven (Mt 24, 43–44). Nic nepředbíhat je charakteristickým rysem Kristova života v čase. On

pouze přijímá to, co mu Otec dává – tedy všechno, co má vědět a konat, aby mohl naplnit své poslání.

Dříve byl ochotně přijímán předpoklad, že Boží Syn věděl všechno o tom, co, jak a kdy se má v jeho životě stát. Vždyť jeho nevědomost by znamenala, že není Bůh. Ježíš je skutečně Bůh, ovšem Bůh, jenž se stal člověkem. Bere své lidství vážně a chce se nám podobat ve všem, kromě hříchu. Dobrovolně se zříká svého božského vědomí a svěřuje se do Boží péče. Nijak tím své božství neumenšuje, spíše naopak: ještě jasněji ukazuje, že Bůh je láska, jež se beze zbytku odevzdává tomu, kterého si zamilovala. Proto má právo hovořit v podobenství o bdění a očekávání v nejistotě. Vždyť sám tak jedná.

Mohlo by se možná zdát, že Ježíš neměl plnou svobodu dělat to, co sám chtěl, protože se – jak čteme v evangeliích – „musela naplnit slova Písma“. Učedníkovi, který chce v Getsemanské zahradě Ježíše bránit, se dostává napomenutí: „Zastrč svůj meč tam, kam patří... Anebo myslíš, že by mi můj Otec neposlal ihned víc jak dvanáct pluků andělů, kdybych ho o to poprosil? Ale jak by se potom splnily výroky Písma, že se tak musí stát?“ (Mt 26, 52–54). Ježíš byl ve svém rozhodování samozřejmě naprosto svobodný. Svůj život nedává proto, že tak to bylo napsáno, ale právě proto, že se jeho vůle shoduje se zjevenou vůlí Otcovou.

Existuje jeden takřka neomylný znak prozrazující, že nežijeme v souladu s Božím časem. Je jím stres. Jakmile mu začneme podléhat, ztrácíme kontakt s hloubkou skutečnosti. Stres nás žene na povrch věcí a odhání nás od Boha. Většina z nás má mnoho práce. *dokončení na straně 7*

Katecheze před druhým vatikánským sněmem

V první polovině minulého století je možné si povšimnout ještě jiné etapy v celku úsilí o obnovu katecheze. Souvisela s tzv. kerygmatickým hnutím, rozvinutým hlavně po 2. světové válce a týkala se obnovy obsahu katecheze.

Pro kerygmatické hnutí je charakteristické úsilí o „návrat k pramenům“. V oblasti katecheze se jednalo o návrat k jádru apoštolského hlásání (kerygma), tak jak bylo uskutečňováno v prvotní církvi. Tímto jádrem je radostná zvěst o Božím království v Ježíši Kristu. Apoštolské hlásání je současně výzvou k obrácení a pozváním k účasti na životě a poslání církve jako mesiášského lidu.

V kerygmatickém hnutí sehrál snad nejvýznamnější úlohu jezuita Josef Andreas Jungmann se svými spolubratry. Jungmann sledoval tehdejší praxi katecheze velmi pozorně a charakterizoval ji po svém, a to kriticky. Dospěl k přesvědčení, že scholastická teologie, tehdy všude přednášená na teologických fakultách, činí z budoucích kněží vědce – odborníky, kteří jsou však běžným věřícím nesrozumitelní a jejich kate-

chetické působení je tudíž neplodné. Formuloval to svérázně: „My si myslíme, že hlásáme evangelium, ale jsme-li upřímní, pak musíme uznat, že ve skutečnosti učíme souhrn scholastické nauky, která je od hlásání velikonočního tajemství dost vzdálená. V našich teologických konceptech nechybí nic – kromě života... všimněme si malého přirovnání: kuchař a chemik. Takový kuchař sice nezná chemii, ale dovede připravit chutné jídlo, zatímco chemik zná možná všechno, co pokrm obsahuje, ale nechá vás o hladu. To, co připraví, se nedá jíst... My připravujeme chemiky Božího slova, ale ne kuchaře Božího slova. A proto pak všechna naše kázání, celá naše katecheze neživí víru.“ J. A. Jungmann zdůrazňoval, že křesťanské poselství není především naukou, ale hlásáním radostné zvěsti Ježíše Krista. On je živým středem, k němuž má teologie i katecheze směřovat a vést.

Ačkoliv J. A. Jungmann nebyl primárně katechetou, jeho ideje významně přispěly i k obnově obsahu katecheze a jeho prezentaci. Zařadil se mezi čelné představitele kerygmatické obnovy katecheze, která v 50. a 60. letech minulého století uvedla do pohybu celkovou obnovu katecheze z mnoha zemích.

pokračování příště
P. doc. Dr. Ludvík Dřimal, Th. D.

Štít svatého Patrika

Vstávám dnes v nesmírné moci,
vždyť vzývám Svatou Trojici,
věřím v Boha trojjediného,
vyznávám Boha jediného,
jdu vstříc svému Stvořiteli.
Vstávám dnes
v moci Kristova narození a křtu,
v moci jeho ukřižování a pohřbu,
v moci jeho zmrtvýchvstání a vstupu do nebe.

Kriste, buď dnes mým ochráncem:
Kriste, buď se mnou,
Kriste, buď přede mnou,
Kriste, buď za mnou,
Kriste, buď ve mně,
Kriste, buď pode mnou,
Kriste, buď nade mnou,
Kriste, buď vpravo,
Kriste, buď vlevo,
Kriste, buď se mnou, když ležím,
Kriste, buď se mnou, když sedím,
Kriste, buď se mnou, když vstávám.

Kriste, buď v srdci každého,
kdo si na mne vzpomene,
Kriste, buď v ústech každého,
kdo o mně promluví,
Kriste, buď v očích každého,
kdo se na mne podívá,
Kriste, buď v uších každého,
kdo mě bude poslouchat.

Malé ohlédnutí část III

Stejně jako v předchozím čísle ŽF, i nyní bych rád uvedl pokračování rubriky **Malé ohlédnutí** jedním návratem. Tentokrát se jedná o osobu P. Jaroslava Kašpara, našeho obětavého otce a duchovního vůdce na cestě k Bohu. P. Jaroslav působil dva roky po svém vysvěcení (r. 1943) ve Vlachovicích (děk. Valašské Klobouky) a po válce se dostává do Opavy. Zde se setkává s jedním studentem ze Slovenska, který jej upozornil na brožurku s názvem „Jak začít“. Jejím autorem byl belgický kněz P. Cardein, zakladatel hnutí pro pracující mládež (dělnickou i rolnickou). Díky tomuto dílku byl bezprostředně po válce v Opavě založen kroužek pro všechny mladé lidi pracující v zemědělství a průmyslu (tzv. Nová pracující mládež, dále NPM). Tento kroužek byl jedním z mnoha, které vznikaly mezi mládeží ve Slezsku a v Čechách (na Moravě se více rozvíjela organizace Orel). P. Jaroslav byl jejich horlivým podporovatelem. Pravidelně

Vstávám dnes v nesmírné moci,
vždyť vzývám Svatou Trojici;
věřím v Boha trojjediného,
vyznávám Boha jediného,
jdu vstříc svému Stvořiteli. Amen.

Štít svatého Patrika je známá modlitba, která provází irské dějiny již po dlouhá staletí (poznámka redakce).

Klub přátel Radia Proglas

je sdružení lidí dobré vůle, kteří chtějí pomáhat tvořit nekomerční křesťanské rádio.

Členem klubu může být: rodina (její členství je kolektivní), jedinec, právnická osoba, farní nebo řeholní společenství.

Výhody členství klubu: Členové klubu mají slevy na hudební nosiče (MC a CD) vydané Proglasem, dále na trička s logem Radio Proglas a další propagační předměty. Jsou jim nabídnuty i slevy na knihy ve vybraných křesťanských knihkupectvích. Členové klubu dostávají zdarma zpravodaj, barevný magazín Vlnění, ve kterém jsou informováni o dění v rádiu, a dvakrát ročně poděkování za dary. Na vyžádání zasíláme jednkrát ročně i potvrzení o darech (každý věnovaný dar lze odečíst od základu pro výpočet daně). Členové klubu mohou volat do diskusních, soutěžních a dalších pořadů Proglasu zdarma na zelenou linku.

A jaké jsou povinnosti členů: Radio Proglas nevysílá reklamy, je ekonomicky závislé na svých posluchačích. Příspěvek je dobrovolný. Ti, kteří nemohou přispět peněžitými dary, mohou podporovat modlitbou a šířením dobrého jména stanice.

přispíval do časopisu NPM Dopisy, který redigovali pražští studenti (mezi nimi byli např. pozdější kněží P. Jaroslav Knittl a P. Bronislav Kulíšek). Setkával se také s mladými, podobně jako bratři dominikáni (především P. Metoděj Habáň), v domě zakoupeném po válce pro tyto účely. Jednalo se o nynější Dům sv. Josefa na Gruni.

V jistém smyslu osudným se stal pro P. Jaroslava a mnohé další křesťany únorový převrat r. 1948, kdy se k moci dostala KSČ. Časopis Dopisy musel po dvou letech ukončit svou činnost, a přestože ve své době vycházel legálně, byl právě za tuto apoštolskou práci pro NPM náš duchovní otec odsouzen na 12 let žaláře. Státní úřady tento „detail“, že totiž jeho práce byla naprosto legální, záměrně ignorovaly, stejně jako i fakt, že v době do nástupu komunistů k moci existoval tzv. modus vivendi (forma dohody mezi státem a církví), dle něž biskupové měli právo vydávat pastýřské listy. Dům na Gruni propadl státním úřadům, které jej přidělily uhelnému dolu Hlubina (po r. 1989 byl navrácen do rukou majitele a dnes slouží různým setkáváním pod záštitou hnutí Most a cesta). Byla to tedy především práce s mladými lidmi, které oběto-

val P. Jaroslav své síly a téměř 9 let života v komunistických věznicích (byl propuštěn r. 1960). Další problémy nastaly po návratu z vězení (zákaz kněžské činnosti, omezení občanských práv). Myslím, že je víc než vhodné na tato fakta

poukázat. Mnohdy si totiž málo uvědomujeme, co všechno se za naší svobodou a možností růstu skrývá.

pokračování příště
P. František Urban, kaplan

Jméno	Funkce	Období	Poznámky
pí. Jana Matýsková	farní hospodyně - Branky	1928-1991	rodná sestra P. Fr. Matýska; sloužila v Brankách jemu, dále P. Vážanskému a P. Mlčákoví; s ním odchází r. 1970 do Štítů (děk. Záběh n. M.); zde + ve vysokém věku; pohřbena v kněžském hrobě; kněžím obětavě sloužila přes 60 let
p. František Šimíček	varhaník VM	1963-1968	předtím 10 let v komunistickém kriminále (věznice Jáchymov a Leopoldov - původní trest smrti změněn na doživotní žalář a amnestií z r. 1960 zrušen); před hrozbou nového zatčení odchází r. 1968 do bývalé NDR, Finska a SRN; návrat do vlasti r. 1989; své osudy a vzpomínky na dobu komunismu vylíčil v knize s názvem Kovárna duší (vyšly dva díly); je autorem „Muklovského Ave Maria“ a Velikonoční mše (zpívá se každoročně při pouti MUKLŮ na Sv. Hostýně)
P. Ludvík Černochoch	děkan	1963-1968	se sídlem v Rožnově p. Radhoštěm, později jako důchodce v Zubří (P. Jan Žilinský jej změnou životosprávy dle vlastních slov zachránil od amputace nohou)
p. František Krupík	kostelník VM	1964-1974	vypomáhal také p. Antonín Krupík z Podlesí
P. Petr Neduchal	děkan	1968-1981	se sídlem v Zubří
P. Václav Pitrun SJ	kaplan VM	1968	pouze na 2 měsíce (po srpnu 1968 ve Vnorovech - děk. Veselí); od r. 1973 v Rybím a Libhošti (děk. Nový Jičín); poté vypomáhá jako důchodce v Kostelci u Kyjova (děk. Kyjov), + r. 1987
P. Antonín Hýža	rodák z Brank	vysvěcen 1968	ustanoven do Plzně (neustále na svém prvním místě); vede exercicie pro kněze
p. František Marek	varhaník VM	1969-1978	+ r. 1978 při hře na večerní bohoslužbě (na kůru jej zaopatřil P. Petr Šustáček)
P. Alois Kotecký	kaplan VM, novokněz r. 2004 - 35 let kněžství	1969-1970	odchází do Malenovic (děk. Zlín); od r. 1973 v Pivíně; od r. 1981 ve Vrchoslavicích (obojí - děk. Prostějov); vydává knihy o P. Antonínu Šuránkovi (příprava procesu blahořečení)
pí. Marie Bognerová	akademická malířka	70. - 90. léta	za P. Ant. Heřky restaurovala některé nástropní malby ve farním kostele (nad presbytářem); její otec psal valašské hry a povídky
p. František Petrák	malíř kostelů	přibližně od poloviny XX. století	člen Malířského centra v Červeném Kostelci (jeho zakladatelem byl experimentální psycholog Břetislav Kafka); toto centrum sdružovalo malíře i restaurátory a fungovalo v rámci tamní charity (za komunistické éry byla daleko spíš možná výmalba kostelů na východním Slovensku než u nás); r. 1977 byl jeho zásluhou vymalován kostel sv. Jakuba v Krásně, r. 1984 farní kostel ve VM aj.
P. Antonín Heřka	duchovní správce VM	1970-1973	přichází do VM z Litoměřické diecéze, kam byl propuštěn; r. 1970 posvětil novou kapli v Jasenici (stavba od r.1968); r. 1971 ustanoveno první společenství Živého růžence (během krátké doby zahrnovalo přes 200 členů); r. 1970 a 1971 biřmování (biskupský vikář Josef Vrana) - celkem 1800 osob z VM i okolí; (příslušná matrika je k nahlédnutí na faře ve VM); biřmování bylo r. 1970 i v Zašově - 13 farníků z VM; r. 1973 Josef Vrana jmenován olomouckým biskupem (svěcení 4. 3. 1973); v témže roce začínají opravné práce na kostele sv. Jakuba v Krásně; P. Heřka odvolán z VM, protože nespůlpracoval s komunistickým režimem (nerespektoval tehdy platný zákon o státním dozoru nad církvemi) - bez povolení zorganizoval v Poličné procesí na Kotlinu; „nevhodně“ mluvil při pohřbu člena KSČ (sebevraždě); poslední „kapkou“ pro jeho odchod byl velkolepý pohřeb P. Aloise Vašiči (bez povolení církevního tajemníka zařídil ozvučení celého hřbitova a odvoz farníků autobusy, což v té době bylo neobvyklé); proto byl přeložen do Nové Lhoty (děk. Hodonín); poté duch. správcem ve Veselí n. Moravou, zde + r. 1983
P. Jan Marek SDB	kaplan VM	1970-1971	pomáhal P. Heřkovi s přípravou biřmovanců (v té době zahrnovala tato „masová“ příprava několika set katolíků asi 6 setkání); P. Marek přeložen do Holešova; poté duchovním správcem ve Zdouvkách (děk. Kroměříž); od r. 1990 vypomáhá jako důchodce ve Štramberku (děk. N. Jičín), zde (ve svém rodišti) + r. 1993
P. Antonín Krejčíř SJ	kaplan VM	1971-1973	odchází do Velkých Heraltic (děk. Opava); od r. 1975 duch. správce v Jelení (děk. Bruntál); od r.1992 i v Bruntále, od r. 2003 kaplanem na Velehradě (děk. Uh. Hradiště)
pí. Jiřina Žilinská	katechetka VM	1970-1973 1990-2003	v prvním období učila na Šafaříkově, v Jarcové a Poličné (po ní učil P. Krupica); po revoluci postupně na faře, na zvl. škole, v Podlesí, Kunovicích, Louče, Policích a Brankách; v letech 1971-1996 zajišťovala za Lidovou stranu zájezdy a poutě (organizační stránka)
P. Antonín Krupica	duchovní správce VM děkan (1982-1986) 1984-1986 duchovní správce v Louče	1973-1987	r. 1977 výmalba krásenského kostela (p. František Petrák) a další práce; ve stejném roce byly pro tento kostel zakoupeny varhany (restaurovány r. 1983); r. 1978 návštěva o. biskupa J. Vrana (při výročí 5 let + jeho spolužáka, P. Aloise Vašiči); r. 1979 biřmování (o. biskup Josef Vrana) - 385 farníků z VM a okolí; r. 1982 odlity 2 zvony dle návrhu p. Otmaru Olivy - 40 let byla farnost bez zvonů (tento velehradský architekt navrhl v r. 1983 také třetí zvon a nový svatostánek); r. 1984 vymalován farní kostel (opět zásluhou p. Fr. Petráka), postaven ambon a abak; požár v sakristii (el. rozvaděč); posvěcen 3. zvon a nový oltář (o. biskup Josef Vrana); r. 1986 po faře rozveden domácí telefon (první instalace telefonního spojení provedena r. 1933); P. Krupica odchází do Olomouce, r. 1992 do Dobromilic (děk. Prostějov), zde + r. 1994 (bylo to jeho první působíště)
P. Jan Bittner SDB	kaplan VM	1973-1976	katecheta na Křižné, v Krhové, Hrachovci a Podlesí; na faře vedl ekumenická setkání nad Písmem sv. (s adventisty aj.); pomáhá založit farní knihovnu ve VM; odchází do Velkých Heraltic (děk. Opava); od r. 1980 duch. správcem v Hodslavicích (děk. Nový Jičín); + r. 2002 v Ostravě, pohřben v Hodslavicích
P. Karel Drong	duchovní správce v Lešné	1974-1992	dlouholetý farář v Choryni, od r. 1974 navíc v Lešné; 1976-1982 restaurovány fresky v lešenském kostele, r. 1985 zprovozněny věžní hodiny, r. 1982 zbořena farní budova - přes výslovný nesouhlas P. Dronga (namísto fary funguje od r. 1994 farní kancelář v budově bývalé školy I. stupně); r. 1991 začíná do farnosti Lešná dojíždět P. Jan Valenta, v témže roce biřmování (o. biskup Jan Graubner) - 18 biřmovanců; P. Drong + r. 2003 v Choryni

Rozhovor s Bohem

- Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?
- Jestli máš čas.
- Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?
- Co tě na lidech nejvíc překvapuje?
- To, že je nudí být dětmi a tak pospíchají, aby dospěli a když jsou dospělí, zase touží být dětmi.
- Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze a pak utrácejí peníze za to, aby si dali do pořádku zdraví.
- Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost.
- Překvapuje mě, že žijí, jako by nikdy neměli umřít a že umírají, jako kdyby nikdy nežili.
- Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli. Pak jsem se zeptal:
- Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?
- Chci, aby poznaly, že není dobré se porovnávat s dru-

Charita informuje

Finanční dary a odpočty z daní.

Hlavním impulsem k napsání tohoto příspěvku byly podněty některých farníků, kteří by rádi přispěli a finančně pomohli Charitě při realizaci některých projektů. Naše zákony umožňují fyzickým osobám při poskytnutí finančních darů při dodržení určitých podmínek uplatnit odpočet z daně z příjmu. Příjemci daru mohou být: obec, kraj, organizační složky státu nebo právnické osoby se sídlem na území ČR, jakož i právnická osoba, která je pořadatelem veřejných sbírek. A jedná-li se o dar na podporu vědy a vzdělávání, na podporu a ochranu mládeže, na účely sociální, zdravotnické, humanitární, charitativní, náboženské pro registrované církve a náboženské společnosti (dle zákona č. 117/2002 Sb.). Úhrnná hodnota daru musí činit minimálně 1000 Kč nebo alespoň částku přesahující 2% základu daně (to znamená, že fyzická osoba s velmi nízkým příjmem ročně 48000 Kč před zdaněním může uplatnit odpočet daně už od částky ve výši 840 Kč ročně). A maximální hodnota daru pro odpočet z daně z příjmu může činit nejvýše 10% základu daně (dárce s průměrným měsíčním příjmem 7570 Kč hrubého si může z daní uplatnit odpočet max. ve výši 7948 Kč ročně). Výše odpočtu z daní při poskytnutí finančního daru je velmi individuální, záleží na výši poskytnutého daru a výši příjmu dárce. Tento odpočet lze provést pouze ve zdaňovacím období ve kterém byly dary prokazatelně poskytnuty. To znamená, že za dar poskytnutý v roce 2006 je možné provést odpočet daně ve zdaňovacím období za rok 2006. V případě Vašeho zájmu pomoci finančním darem nás můžete kontaktovat a individuálně bychom vám zjistili přibližnou částku výše odpočtu. Poskytnuté dary prokáže dárce dokladem, ze kterého musí být patrné, kdo je příjemce daru, hodnota daru, účel, na který byl dar poskytnut, a da-

hými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je lepší nebo horší než jiní.

Chci, aby poznaly, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně.

Chci, aby poznaly, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví.

Chci, aby se naučily odpouštět, odpouštět skutkem.

Chci, aby věděly, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit.

Chci, aby věděly, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí.

Chci, aby poznaly, že opravdový přítel je ten, který o nich všechno ví, a přesto je má rád.

Chci, aby poznaly, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druhí, ale že oni sami musejí odpouštět.

Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti.

Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mne udělal čas. Bůh odpověděl: Kdykoliv. Jsem tu čtyřicet hodin denně. Jen se zeptej a já ti odpovím.

tum darování. Tento doklad – darovací smlouvu Vám vystaví naše zaměstnankyně paní Machalská tel. 571 619 981, 777 672 900. Finanční dar je možno poskytnout v hotovosti (kontaktujte paní Machalskou) nebo finanční částku zaslat bezhotovostním převodem na účet Charity Valašské Meziříčí 1766921369/0800. Tento doklad, pokud jste zaměstnanci, dáte vaší účetní, která jej doloží k vašemu ročnímu zúčtování daní. Jste-li osoba samostatně výdělečně činná, přiložíte si tento doklad k ročním zúčtování daní sami.

Sylva Táborská

Charita Valašské Meziříčí – Klub „Můžes!“

zve všechny milovníky prózy i poezie, autorského čtení i tvůrčího psaní na

„Den padajících dveří“

Pokud Vás zajímá, co tento zvláštní název znamená, a rovněž byste rádi prožili příjemné literární odpoledne, zastavte se v pátek 31. 3. 2006 v době od 15 do 17 hodin v naší klubovně a Vaše přání budou jistě naplněna.

Naše klubovna se nachází v budově Charity Valašské Meziříčí v areálu bývalých kasáren (za hasičskou zbrojnicí).

Hledáme nové spolupracovníky na tato místa

Vedoucí úseku služeb pro romskou komunitu – Komunitní centrum Zeferino

Náplň práce:

- organizace a administrace služeb
- zajištění zázemí pro provoz služeb (zajištění správy prostor, zásobování atd.)
- plánování udržitelnosti a rozvoje služeb
- projektové plánování (vyhledávání finanč. zdrojů, zpracování žádostí o dotace a granty – jejich tech. i ekonom. části)
- vedení pracovního týmu cca 3 osob
- zajištění vzdělávání pracovníků a péče o pracovníky

- v týmu (supervize, sebezkušenostní kurzy atd.)
- podílení se na vedení organizace (strategické plánování, tvorba vnitřních řídicích aktů organizace apod.)
- vedení zpracovávání standardů kvality služeb a jejich zavádění do praxe
- zástup pracovníků v přímé práci s klienty v jejich dlouhodobě nepřítomnosti či při akutní potřebě klienta

Požadavky na pracovníka:

- VŠ nebo VOŠ v oboru sociální práce, sociální pedagogika, andragogika nebo personální management
- praxe v oboru
- organizační schopnosti
- schopnost samostatné práce, spolehlivost, zodpovědnost
- schopnost tvůrčího myšlení
- zkušenost s vedením malého týmu lidí
- odolnost proti stresu a dovednost duševní hygieny
- pozitivní vztah k romské komunitě

Orientace v dotačních a grantových programech ČR a ESF, zkušenost s projektovým plánováním a pozitivní vztah k administrativní práci výhodou.

Předpokládaný nástup: červen–září 2006.

Ekonom

Požadavky na pracovníka:

- VŠ nebo VOŠ v ekonomickém směru
- praxe v oboru
- organizační schopnosti
- schopnost samostatné práce, spolehlivost, zodpovědnost
- schopnost tvůrčího myšlení
- zkušenost s vedením malého týmu lidí
- odolnost proti stresu a dovednost duševní hygieny

Orientace v dotačních a grantových programech ČR a ESF výhodou.

Předpokládaný nástup: červen–září 2006.

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

O meditaci

Jeden otec miloval své syny. Jednoho však miloval více. Když dělil svůj majetek, dal ostatním koně a dobytek, ovce a kozy, zlato a stříbro, a k tomu velké lány polí. Svému nejmilejšímu synu odkázal jen osminu jitřní země. „To je pro tebe,“ řekl mu otec a dodal: „Obdělávej ji velmi pečlivě, neodepře ti své ovoce.“ Syn mlčky přikývl. Na zděděné zemi pak hospodařil, orál ji a trpělivě obdělával. Po několika letech nalezl hluboko v zemi vzácnou truhlu. Byla plná nádherných zářivých diamantů. (Indická povídka).

Vzácná truhla plná diamantů ukrytá v pečlivě obdělávané zemi – to jsou meditace. I ony vynášejí své skryté poklady na světlo až po jisté době.

Nalézt opravdové štěstí je možné jen v Božím království. Svátý Augustin vyznává, že štěstí nenašel, když ho hledal mimo

Vedoucí úseku služeb pro osoby se zdravotním postižením

Náplň práce:

- organizace a administrace služeb
- zajištění zázemí pro provoz služeb (zajištění správy prostor, zásobování atd.)
- plánování udržitelnosti a rozvoje služeb
- projektové plánování (vyhledávání finanč. zdrojů, zpracování žádostí o dotace a granty – jejich tech. i ekonom. části)
- vedení pracovního týmu cca 10 osob
- zajištění vzdělávání pracovníků a péče o pracovníky v týmu (supervize, sebezkušenostní kurzy atd.)
- podílení se na vedení organizace (strategické plánování, tvorba vnitřních řídicích aktů organizace apod.)
- vedení zpracovávání standardů kvality služeb a jejich zavádění do praxe
- zástup pracovníků v přímé práci s klienty v jejich dlouhodobě nepřítomnosti či při akutní potřebě klienta

Požadavky na pracovníka:

- VŠ nebo VOŠ v oboru sociální práce, sociální pedagogika, andragogika nebo personální management
- praxe v oboru
- organizační schopnosti
- schopnost samostatné práce, spolehlivost, zodpovědnost
- schopnost tvůrčího myšlení
- zkušenost s vedením malého týmu lidí
- odolnost proti stresu a dovednost duševní hygieny

Orientace v dotačních a grantových programech ČR a ESF, zkušenost s projektovým plánováním, pozitivní vztah k administrativní práci a pozitivní vztah k lidem se zdravotním postižením výhodou.

Předpokládaný nástup: červen 2006.

Kontakt: Zdislava Odstrčilová, 777 672 902, 571 619 979, valmez@caritas.cz

sebe. Hledání Boha je obsahem a cílem vnitřního života. Vyžaduje odhodlání, vytrvalost, je spojeno s námahou, předpokládá čin. Chybíme-li tady, chybíme ve všem. Meditace je prostředkem k hledání Boha v sobě, v příbytku své duše.

Ale na druhé straně – je přece tolik věcí, které je třeba udělat, je tolik povinností. V domácnosti, v zaměstnání... Všude čeká práce. Máme snad všeho nechat a myslet jen na Boha? Nikoliv. Všechny tyto činnosti a povinnosti je třeba přijmout – a posvětit. Přicházet k Bohu skrze ně. Starost o naše časné potřeby nemůže být jejich jediným nebo prvořadým smyslem. Od našeho Pána máme příslib, že se o ně postará, pokud plnění svých povinností přeměníme na oslavu Boha obětí služby.

Poklad vnitřního života tak vytvoříme z toho, co tuto službu provází: z víry, z důvěry, z lásky, z modlitby, ze zahanbení, z pokoření, z bolesti, z námahy.

o. Jaroslav Kašpar

Jak po slibech?

Sedmého září složil v Ružomberku své první řeholní sliby Robert Svatoň. Na závěr dvouletého noviciátu tak stvrdil svoje odhodlání nastoupit Ignácovu cestu k Bohu. Pro čtenáře našeho bulletinu mu několik otázek položil br. Václav Dlapka.

Roberte, mohl bys nám na úvod povědět něco o sobě?

Pocházím z Valašského Meziříčí. Rodiče, kterým vděčím za bezstarostně prožitě dětství, jsou dnes již na prahu důchodového věku. Můj o 7 let starší bratr pracuje v oboru průmyslového designu, který vystudoval. Já jsem navštěvoval naše místní gymnázium. S několika kamarády jsme hořeli vášní pro kulturu – čítávali jsme poezii i prózu, chodili do kina, na koncerty a na výstavy. U nás v maloměstě se toho sice až tak moc nedělo, ale tím lépe mohl člověk všechno sledovat. Gymnaziální léta byla též dobou prožitou uprostřed křesťanského společenství naší farnosti. Víra se mi postupně stávala v životě něčím velmi důležitým. Ke vši té radosti, kterou jsem tehdy prožíval, se přidružila pravidelná setkávání s jedním starým knězem, P. Kašparem, který jako důchodce žije již mnoho let v našem městě. Když jsem pak ve chvílkách modlitby přemýšlel o tom, co dělat po maturitě, vyšla z toho najednou touha vstoupit do semináře.

Proto jsem rok strávil v konviktu v Litoměřicích a poté nastoupil k teologickým studiím v Olomouci. V semináři jsem však brzy zjistil, že jenom nadšení a citové vzplanutí v duchovním povolání nestačí. Nastoupila každodenní realita, která člověku postupně pomáhala, aby ztratil iluze: o druhých, a – což je mnohem bolestnější – o sobě. Hodně jsem uvažoval o své životní cestě. Na konci čtvrtého ročníku se mi naskytlá příležitost odejít na nějakou dobu do komunity Casa Balthasar v Římě. Cítil jsem, že bych to měl zkusit, tak jsem prostě jel. A nelitoval jsem.

O Casa Balthasar toho mnoho nevíme. Jaký smysl má tato instituce?

Smyslem existence domu, který vznikl pod záštitou tehdy ještě kardinála Josepha Ratzingera, je doprovázet po určité době, zpravidla dvou let, mladého křesťana, který si klade otázku po tom, o co má v životě usilovat, na kterém místě bude jeho život neplodnější. Chce pomoci člověku „zvolit si v životě to, co pro něj vybral Bůh“. Cílem formace v domě je, aby křesťan začal žít vážně své křesťanské povolání, což může v konkrétních případech znamenat, že jeho život dostane podobu zasvěcení nebo kněžské služby.

Jak to vypadá v praxi?

Představte si zhruba tak šestnáct mladých mužů mezi osmnácti a třiceti, kteří pocházejí z nejrůznějších částí světa a kteří pod jednou střechou v jedné cizí zemi sdílejí radosti a strasti společného života. Atmosféra v domě je „tak trochu“ prostoupena duchem sv. Ignáce (žili jsme mimochodem jen pár kroků od kapličky v La Storta) a taky myšlenkovým a životním odkazem teologa Hanse Urse von

Balthasara. Rektorem domu je jeden belgický jezuita. Léta strávená v Římě budou zřejmě navždy patřit k těm nejkrásnějším v mém životě. Dala vzniknout přátelstvím s lidmi z celého světa, získal jsem díky nim zkušenost poměrně intenzivního duchovního doprovázení, měl jsem též možnost studovat (jak v domě, tak na jezuitské Gregoriáně) a jistě ne v neposlední řadě jsem se taky naučil vařit nebo postavit a omítnout zeď. A to už nemluvíme o tom, že jsem alespoň trochu dýchal onu římskou atmosféru univerzální Církve, poznal Itálii a její pohostinnou kulturu a viděl i kus naší Evropy.

Proč ses tedy nakonec rozhodl pro vstup do Tovaryšstva?

V prvé řadě to byla sympatie a snad mohu říci i láska ke sv. Ignáci z Loyoly. Ten mě přitahoval už jako studenta na gymnáziu, když jsem si v sedmnácti přečetl jeho první životopis. Fascinoval mě jako člověk konverze, totálně patřící Bohu. Blízké mi bylo jeho poutnictví, stát v životě pevně a přitom se nezastavit. A pak Ignác jako hledač Boha, jako člověk, který se stále dotazuje na jeho vůli.

O jezuitěch jsem slyšel samozřejmě už v socialistické základní škole a podvědomě jsem k nim nosil jakousi nedůvěru. Ale jak jsem dospíval, postupně jsem zjišťoval, že jezuité byli lidmi všestrannými, vybavení těmi nejrozmanitějšími schopnostmi, kteří působili ať už jako duchovní otcové, vychovatelé, učitelé, spisovatelé, vědci nebo jako kazatelé. Právě univerzalita jezuitského apoštolátu mě velmi přitahovala. A pak jsem obdivoval knížku exercicií, kterou jsem kdysi dostal k biřmování. Toužil jsem po tom, abych duchovní cvičení mohl jednou prožít.

Na těch skutečných, živých jezuitěch, které jsem poznal ještě během studií v Olomouci a pak v Římě, jsem vnímal z jejich strany v drtivé většině zvláštní pozornost pro člověka, upřímný zájem o jeho problémy a skutečnou schopnost naslouchat a poradit. Vždycky jsem si cenil i jezuitské vzdělanosti, hlavně když byla skloubena s již zmíněnou lidskostí i takovou na první pohled snad střídmou, „chlapskou“ zbožností.

A kam teď vlastně povede tvá cesta? Nejčastěji po skončení noviciátu jezuité začínají s filosofií a teologií, ale ty máš už tato studia za sebou.

Byl jsem o. provinciálem poslán na „posvátný Velehrad“. Dekretem olomouckého arcibiskupa jsem byl jmenován pastoračním asistentem velehradského Stojanova gymnázia. Budu pracovat jako učitel náboženské výchovy a společně se zdejšími spirituálem a vychovatelem budeme organizovat volnočasové mimoškolní aktivity pro studenty. Na gymnáziu, které bylo otevřeno teprve před rokem, jsou letos čtyři třídy a z celkového počtu asi devadesáti studentů jich bydlí dvacítká přes týden na přilehlém internátě. To už je celkem početná skupina, ve které bude možno něco pěkného prožít a zažít. Po tolika letech strávených ve školních škamnách a ve zdech formačních ústavů se na své poslání mezi lidmi už docela těším.

Bulletin JEZUITÉ, 6/2005, roční XIV

ZŠ Salvátor

Křížová cesta

Všichni jste zváni na křížovou cestu, při níž budou číst zamýšlení jednotlivých zastavení žáci naší školy. Uskuteční se ve farním kostele v pátek 31. března v 16⁴⁵.

Jarní prázdniny

Tímto oznamujeme všem těm, kteří se starají o děti v době školního volna, že velikonoční prázdniny připadnou na čtvrtek 13. a pátek 14. dubna 2006.

Ludmila Černochová

Převzato ze školního časopisu Salve

Rozhovor s ředitelem školy Ing. Hynkem Mikuškem.

Připravili jsme pro Vás rozhovor, který se týká budoucnosti školy. Zajímalo nás, jaké změny naši školu čekají v příštích letech.

Dozvěděli jsme se, že naše škola připravuje nový Školní vzdělávací program. Můžete nám, pane řediteli, říci, z čeho vychází, a proč se vlastně dělá?

Ministerstvo školství po dlouhých diskusích s odborníky postupně vytvořilo Národní program vzdělávání, který by měl splňovat požadavek EU a vyspělých zemí na výchovu a vzdělávání. Z tohoto programu dále vytvořilo Rámcové vzdělávací programy a podle nich si každá škola musí vytvořit vlastní vzdělávací program.

Takový vzdělávací program zpracovávají všechny základní školy? Ano, každá škola v republice musí zpracovat svůj vzdělávací program.

To znamená, že každá škola bude učit podle vlastního programu? Ano, školy budou mít svůj vlastní program, ale ten samozřejmě musí být v souladu s požadavky státního Rámcového vzdělávacího programu.

Kdo tento Školní vzdělávací program u nás připravuje?

Pro tvorbu našeho vzdělávacího programu byl v projektu EU a ČR vyškolen koordinátor. Stal se jím p. učitel Juříčka, který absolvoval několikadenní školení ve Zlíně. Svého úkolu se zhostil skvěle. Pod jeho vedením už začali pracovat všichni učitelé, kteří se scházejí několikrát do měsíce (také o jarních prázdninách) a postupně připravují nové dokumenty školy.

Naše škola se musí řídit pouze státním Rámcovým vzdělávacím programem? Může si do svého školního programu dát také něco svého?

Státní dokument musíme respektovat, ale do našeho školního programu budou začleněna všechna specifika, která odlišují církevní školu od ostatních. Máme mnoho prostoru pro to, abychom si připravili zajímavý, bohatý a přitažlivý program.

Změní se také výuka?

Styl výuky se velmi změní, protože tento program zahrnuje velký prostor pro jiné formy výuky, než jsou ty, na které jsme zvyklí. Jako příklad uvedu projektovou výuku, sku-

pinové práce, problémové vyučování, využití brainstormingu, metod volného psaní, metody INSERT atd. Mohou se změnit názvy předmětů, jiný bude do určité míry také obsah, změní se hodinové dotace, mohou vzniknout nové předměty. Naši žáci už nebudou získávat pouze encyklopedické znalosti (neměli by „biflovat“), ale budou rozvíjet své kompetence (kompetence k učení, k řešení problémů, komunikativní, sociální a personální, občanské a pracovní).

A co hodnocení žáků – zůstane klasifikace známkami, změní se na slovní hodnocení nebo budou jiné formy?

Ve školním vzdělávacím programu bude uvedeno, jak bude škola své žáky hodnotit. Hodnocení bude do jisté míry záviset na předmětu a učiteli. Bude se asi známkovat, ale učitelé budou zřejmě využívat i jiné formy – slovní, bodování, kombinace slovního známkování. O tom se teprve budeme radit a samozřejmě (stejně jako s celým programem) s ním včas seznámíme žáky i rodiče.

Kdy se u nás začne učit podle tohoto nového Školního vzdělávacího programu a ve kterých třídách?

Školní vzdělávací program musí být připraven před zahájením školního roku 2007–2008, tedy v příštím roce. Od září 2007 musíme začít s výukou v 1. třídě a v 6. třídě. Jistě si sami dokážete určit, že nová výuka se bude týkat už žáků, kteří jsou teď ve 4. třídě a všech nižších ročníků. Ale změny ve výuce se jistě dotknou i dalších tříd v příštím školním roce, protože chceme, aby přechod na nový Školní vzdělávací program byl co nejvíce plynulý.

Pane řediteli, děkujeme za rozhovor.

Otázky kladli žáci 7. třídy: Veronika Špalková, Radka Šimčíková, Jan Tajzler

Věčnost uprostřed času

dokončení ze strany 1

Ale pokud nám Bůh svěří nějaký úkol, dá nám k jeho splnění i přiměřené množství času. Při pocitu stresu se proto v prvé řadě zamysleme nad tím, zda všechno to, co děláme, Bůh po nás skutečně chce. Dále je třeba, abychom se naučili pracovat způsobem, pro který je charakteristický pokoj a ztišení. Vedou k němu dvě cesty:

Nahraďme strach z nezdaru, ze selhání důvěrou. Dovolme Bohu, aby sám konal své dílo naším prostřednictvím. „Hospodine, udělel nám pokoj, neboť i všechny naše skutky jsou tvým dílem“ (Iz 26, 12).

Pracujme s patřičnou sebedůvěrou. Čím více budeme důvěřovat Bohu, tím více budeme věřit sami sobě. Bůh si přeje jednat naším prostřednictvím, osvobodit nás od všeho, co nás svazuje a aktivizovat naše rezervy. Podmínkou jak dosáhnout vrcholu vlastních možností ale vždycky je a bude rezignace na hledání vlastního prospěchu.

Podle stejnojmenné knihy Wilfrida Stinissena, vydané Karmelitánským naklad. v r. 2004 připravil Jaromír Mikušek

Mariánské informace

Měsíc duben začínáme první mariánskou sobotou. Pokud by se přihlásilo dost zájemců, mohl by jet autobus na slavení této fatimské soboty 1. 4. do ČM Fatimy v Koclířově. Přestože se ani v lednu, ani v březnu tato pouť neuskutečnila z důvodu malého zájmu, je zde znovu možnost. Zájemci, přihlaste se mi včas.

V neděli 2. 4. 2006 uplyne rok od úmrtí Svatého otce Jana Pavla II. Celá církev si to bude připomínat. Zvlášt-

ním způsobem ale ve Vatikánu na náměstí Svatého Petra, kde se večer uskuteční modlitební bdění v čase, kdy Svatý otec vloni umíral. I v naší farnosti se bude možno připojit. Budeme se v kostele modlit v propojení s Římem od 20³⁰ do 22⁰⁰. Všichni jsou zváni do našeho kostela k modlitbě vděčnosti za Svatého otce a k modlitbě za jeho brzké blahorečení. Ty, kteří budou, doma bych chtěl povzbudit, aby alespoň v čase smrti Svatého otce, tedy ve 21³⁷, vyjádřili Pánu Bohu vděčnost a chválu.

Václav Chládek

Svatost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Martin Hub Šárka Pobořilová

Rožnov p. R., Meziříčská 1654 Bynina 26

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Lenka Marie Bačová

Milan Fröhlich

Natálie Holcová

Jakub Skýpala

Lešná

Josef Kroupa

Na konec své pozemské cesty došli

Lešná

Hedvika Halaštová *11. 11. 1908 +9. 1. 2006 Mštnovice 15

Aleš Kosňovský *10. 3. 1983 +18. 1. 2006 Lešná-Vysoká 48

Miroslav Grygařík (*15.3.1931 +21.2.2006) Lešná 44

František Šuráň *1. 12. 1950 +7. 3. 2006 Perná 15

Branky

Anna Žurková *13. 6. 1925 +10. 1. 2006 Branky 216

Josef Sedlár *8. 8. 1924 +10. 1. 2006 Police 9

Olga Marková *3. 2. 1952 +18. 1. 2006 Police 167

Valašské Meziříčí

Jaroslava Chrobáková *19. 5. 1949 +10. 1. 2006 Seifertova 702

Ludmila Prokšová *23. 8. 1938 +18. 1. 2006 Zašovská 737

Alois Strílnka *30.3.1922 +30.1.2006 Podlesí 30

Radomír Randas *28. 11. 1968 +1. 2. 2006 Loučka 67

Ludmila Krčmářová *11. 10. 1912 +2. 2. 2006 Bynina 112

Ludmila Kinelová *12. 7. 1926 +4. 2. 2006 Tolstého 1138

Zdeňka Farýová *16. 2. 1946 +15. 2. 2006 Havlíčkova 1170

Emilie Dobiášová *27. 3. 1924 +18. 2. 2006 Hrachovec 158

Adolf Čaň *5. 6. 1926 +20. 2. 2006 Hrachovec 180

Alois Capil *19. 8. 1948 +26. 2. 2006 Poličná 268

Stanislav Martinek *5. 2. 1928 +27. 2. 2006 Zašovská 196

Ladislav Matušík *6. 5. 1930 +27. 2. 2006 Krátká 710

Emil Mlýnek *4. 4. 1920 +28. 2. 2006 Hrachovec 153

Anna Ondruchová *8. 8. 1907 +1. 3. 2006 Bynina 84

Knihy, které stojí za přečtení

Po přečtení článku "Čas dobrých předsevzetí" v únorovém ŽF od p. Kotase jsem si dodal odvahy, abych se s vámi podělil o dojmy z několika knih, které jsem v poslední době přečetl, a třeba tímto způsobem i někoho inspiroval. Kniha Svědek naděje od George Weigela svým úctyhodným formátem a počtem stran může někoho vylekat, ale tento autorizovaný životopis papeže Jana Pavla II. opravdu stojí za přečtení. Někoho možná zajímá, jaký byl Karol Wojtyła jako mladík, jiného jako kněz, arcibiskup a kardinál v Krakově, jiného jeho život, působení a posléze konec života jako papeže. Přestože je kniha psána mnohdy náročným stylem (papež byl filozof, a ne zrovna jednoduchý) a je opatřena velkým množstvím poznámek, takže je možné ji využít až ke studiu, jsou v ní velmi zajímavé pasáže ze života tohoto velkého, ale i pokorného muže. Muže, který celým svým životem svědčil o Božím nekonečném milosrdenství a stal se tak skutečným Svědkem naděje. Pokud by se přesto někomu zdála kniha moc tlustá nebo náročná, může začít životopisnými knihami o papeži Janu Pavlu II. od André Frossarda (Portrét Jana Pavla II.) nebo Mieczysława Malińskiego (Celý Tvůj), případně vlastními knihami Jana Pavla II. (Překročit práh naděje; Římský triptych; Vstaňte, pojďme; Paměť a identita).

Evžen Hlavica

ŽVEME VŠECHNY FARNÍKY - mladé, starší i nejstarší
NA

KŘÍŽOVOU CESTU V PŘÍRODĚ

V NEDĚLI **2. DUBNA 2006**

SEJDEME SE VE **14 HODIN** U HRÁŠTĚ V POLIČNÉ

CESTA POVEDE DO JARCOVÉ,
ODTUD JE MOŽNO JET DO VM AUTOBUSEM

Život farností číslo 3, ročník XIII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@razdva.cz, anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 26. března 2006

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>